

תפ"ח (תל אביב) 34337-05-11 - מדינת ישראל נ' גור פינקלשטין

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

var MareMakom = "תפח (תל אביב) 34337-05-11 - מדינת ישראל נ' גור פינקלשטין, תק-מח 2014(3),
{;p.IDHidden{display:none ;" (14/09/2014)29411

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 34337-05-11 מדינת ישראל נ' פינקלשטין(עציר) ואח'	14 ספטמבר 2014
---	-------------------

בפני כב' השופטת שרה דותן - אב"ד
כב' השופט שאול שוחט
כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד זוהר דולב
נגד	
הנאשם	גור פינקלשטין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי
גזר דין	

כב' השופטת שרה דותן - אב"ד:

הנאשם, גור פינקלשטין, הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשורה של עבירות אלימות ונסיונות לעבור עבירות כאמור, אשר בוצעו כלפי בן זוגה של גרושתו (אישומים 4-6 בכתב האישום).

כמו כן הורשע הנאשם בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, על ידי נסיונות לפגוע בעדי תביעה פוטנציאליים, באמצעות אחרים (אישומים 13-15).

העבירות נשוא האישומים 13-15, בוצעו בעת שהנאשם היה נתון במעצר בגין עבירות האלימות שבשלן הועמד לדין (להלן: "כתב האישום המקורי").

בכתב האישום המקורי, יוחסו לנאשם סדרה של עבירות אלימות נוספות, מהן זוכה, העבירות התייחסו לנסיון פגיעה בשוטה חובל, ששימש מנהל אגף רישוי ופיקוח על הבניה בעיריית תל-אביב (אישומים 1-2) וכן נסיונות להצית את בניין הסיינטולוגיה ביפו (אישומים 8-9).

על פי הנטען בכתב האישום המקורי, חבר הנאשם לעבדללה (עבדי) בכר, רמזי בכר, יוסף (בינקי) בכר ולא.א. (אשר הפך במהלך החקירה לעד מדינה) לביצוע של העבירות המפורטות שם.

נגד שלושת שותפיו של הנאשם, הוגש כתב אישום, אשר התברר לפני מותב אחר של בית משפט זה (תפ"ח 24398-05-11 להלן: "התיק המקביל").

בטרם הסתיימה שמיעת הראיות, בתיק המקביל, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו הורשעו שותפיו של הנאשם בביצוע של עבירות, אשר מרביתן יוחסו גם לנאשם שלפנינו וחלקן בוצעו ללא קשר אליו.

בגין כל העבירות בהן הורשעו השותפים, הם נדונו לעונשים כדלקמן:

עבדי בכר ורמזי בכר ל- 12 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

יוסף (בינקי) בכר ל- 8 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

העבירות בהן הורשע הנאשם

על רקע סכסוך משפטי בין הנאשם לגרושתו, קשר הנאשם קשר עם רמזי, עבדי וא.א. לפגוע בבן זוגה של גרושתו, דניאל כהן, ולגרום לו חבלה חמורה, על ידי התזת חומצה או פציעה באמצעות סכין.

במסגרת הקשר ולקידומו, ארבו רמזי, עבדי וא.א. (בהרכבים שונים) לדניאל כהן סמוך לביתו, במשך כשלושה שבועות ועקבו אחריו. על מנת להוציא את זממם מן הכוח אל הפועל, התקשרו הקושרים לביתו של כהן וניסו לגרום לו לצאת מהבית בתואנות שווא, גרמו לתקר בגלגל מכוניתו וחסמו את אחת הכניסות לבית, על מנת לאלצו להכנס בדרך הגישה השנייה.

את שעבר עליו ועל משפחתו בתקופה זו, תיאר דניאל כהן בתלונת שהוגשו על ידו למשטרה (ת/63 ובדף הטוויטר שלו).

מר כהן התלונן על שיחות טלפון תמוהות, דמויות חשודות המסתובבות ליד ביתו, פגיעות ברכב ועוד. העד ציין כי בשל חששותיו מפני פגיעה אפשרית, היה בכוונתו לעבור דירה, אולם בטרם עלה הדבר בידו אירע הפיצוץ במכוניתו כמפורט באישום השישי.

הקושרים לא הסתפקו במארבים ליד ביתו של כהן, ובתאריך 12.11.10 המתינו לו סמוך לביתו של הנאשם, מאחר שעל פי המידע שמסר להם האחרון, אמור היה כהן להביא את בנו של הנאשם למקום (אישום החמישי).

ההתנכלויות לכהן הגיעו לשיאן בתאריך 21.11.10, בפיצוץ מטען חבלה מתחת למכוניתו. כתוצאה מהפיצוץ נחבל כהן קשות, נותח ואושפז במשך 7 ימים בבית חולים. בתו הפעוטה, שהיתה עמו ברכב, נפגעה פגיעת הלה.

בגין המעשים המתוארים לעיל, שנסיבותיהם פורטו בהרחבה בהכרעת הדין, הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לבצע פשע (חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ג-1973

(להלן: "**החוק**") (שלושה מקרים), חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) ו- 29 לחוק (ריבוי עבירות).

לאחר מעצרו, החליט הנאשם לעשות כל שביכולתו, על מנת לשבש את מהלכי החקירה והמשפט. תחילה ניסה לשדל עציר, בשם סלומון רובינוב, לרצוח את עד התביעה א.א. משהסתבר לו כי עדותו של א.א. אינה מסבכת אותו ישירות בעבירות המיוחסות לו, ויתר על תוכנית זו והחליט להפטר מרמזי, אשר עדותו היתה עלולה להביא להרשעתו. לקידום מטרתו זו, ניסה הנאשם לשדל עצור בשם ג.א. לרצוח את רמזי באמצעות מנת יתר של סמים ולחבול בדניאל כהן.

הנאשם היה מוכן לשלם עשרות אלפי שקלים לקידום מטרותיו ובתאריך 16.07.11 פגש אביו של הנאשם "קושר נוסף", שהיה שוטר סמוי, ומסר לו 5,000 דולר בשקלים כמקדמה עבור מעשה הרצח המתוכנן. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת קשירת קשר לרצח, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, נסיון לשידול לרצח, לפי סעיף 33(1), 300 ו- 29 לחוק, שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 ו- 29 לחוק, נסיון לשידול לחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיפים 33(1) ו- 329 לחוק (אישום 13).

הנאשם לא הסתפק בנסיונותיו לגרום למותו של רמזי וגרימת חבלה חמורה לכהן ופעל במישור נוסף בנסיון להפליל את משפחת בכר, במטרה להשיג הסדר מקל במשפטו.

לקידום תכלית זו ניסה הנאשם לשכנע את ג.א. לרכוש עבורו כלי נשק שיוטמנו בחצר בית משפחת בכר. עם ביצוע המשימה, התכוון הנאשם למסור מידע למשטרה על המצאם של כלי הנשק ובתמורה לזכות בהסדר מקל בעניינו. גם בקשר לאישום זה (אישום 14) פעל הנאשם להוצאת זממו לפועל על ידי כך ששלח את אביו לשלם לאחיו של ג.א. 35,000 דולר, שנועדו לרכישת הנשק.

בגין מעשיו המפורטים לעיל, הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(1)(1) לחוק ועבירות נשק (עסקה אחרת) לפי סעיף 144 (ב) לחוק.

בשל נסיונותיו לשבש מהלכי משפט, על ידי פניה לעצור בשם מוחמד בדראן, על מנת שהלה יפגוש עד בשם סלטי ויקליט אותו, הורשע הנאשם בקשירת קשר לפשע, שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 ו- 29 לחוק, נסיון להטרד עד לפי סעיף 249, 25 ו- 29 לחוק, הדחה בעדות לפי סעיפים 246(א) ו- 29 לחוק.

אין חולק כי גם הנסיון להטריד את העד סלטי לא מומש, לא בשל חרדתו של הנאשם, אלא בשל חוסר רצונו של בדראן להסתבך בביצוען של העבירות הנ"ל.

לקידום מטרותיו לשבש מהלכי משפט, לא היסס הנאשם לסבך את אביו, אשר שילם בשליחותו סכומי כסף נכבדים למי שחשב שיסייע לבנו לחמוק מעונש.

להשלמת התמונה, יצויין כי אביו של הנאשם, יצחק פינקלשטיין, הגיע להסדר טיעון עם התביעה, במהלך ניהול התיק ובתאריך 11.07.12 נגזרו עליו 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין מעורבותו במעשים המפורטים באישומים 13-15.

טענות הצדדים וראיותיהם לעונש

בטיעוניה לעונש הפנתה עו"ד דולב לחלק ממוצגי התביעה, אשר יש בהם כדי לשפוך אור על נסיבות העבירות.

כמו כן הוצג תסקיר של שירות המבחן, המתייחס לנפגע העבירה, דניאל כהן והמתלונן אף העיד לפנינו תוך שהוא מתייחס להשפעות ההרסניות של האירועים על חייו.

בטיעוניה הדגישה עו"ד דולב את נסיבותיהן החמורות של העבירות בהן הורשע הנאשם, את תוצאותיהן והשפעתן על הנפגע ובהתייחס לעובדות שנקבעו, ביקשה ליישם את עקרון ההלימה, בהתאם להוראות החוק.

לדברי ב"כ התביעה, השיקול של מדיניות הענישה הנהוגה, בקביעת מתחם העונש ההולם, הוא רק גורם אחד ממכלול הנתונים שעל פיהם יש לקבוע את המתחם.

להשקפתה, נסיבותיו הייחודיות של תיק זה, מחייבות ענישה מחמירה ומרתיעה. עו"ד דולב הדגישה את התכנון שקדם לביצוען של העבירות, ומעמדו של הנאשם בהיררכיה של מבצעי העבירות. עוד צויין על ידה הנזק הגופני והנפשי הבלתי הפיך שנגרם לדניאל כהן והטלטלה שעברה משפחתו בשל האירועים.

עוד נטען כי, חלק מן העבירות נועדו לפגוע בסדרי השלטון והמשפט באמצעות פגיעה בעדים, בידוי ראיות (הטמנת כלי נשק בחצרם של בני משפחת בכר) והטרדת עד ובכך יש להוסיף נופך של חומרה למכלול האירועים.

באשר לאישומים עצמם, ביקשה ב"כ המאשימה לראות באישומים 4-6 אירוע אחד, תוך הדגשת נסיבותיו של האישום הששי.

למרות שנקבע בהכרעת הדין, כי הנאשם לא היה מודע, בזמן אמת, לאופן הביצוע ולאמצעים ששימשו את הקושרים, סבורה עו"ד דולב כי אין להקל ראש בעובדה שהמעשים בוצעו במטרה לגרום לדניאל כהן פגיעה גופנית חמורה והדגישה כי העונש שנקבע בצדה של העבירה בה הורשע בסופו של יום, הנו 20 שנות מאסר וציינה כי לנפגע נגרמו 59% נכות כתוצאה מן המעשים ובתו הפעוטה, שהיתה עמו ברכב בעת ההתפוצצות, נפגעה אף היא.

עו"ד דולב הטעימה כי למרות שהנאשם לא ירד לפרטי האירוע, אין לשכוח כי הוא זה שהזמין את ביצוע ההתנקשות.

ביחס לכל המעשים המפורטים באישומים 4-6 ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם של 15-20 שנות מאסר ולהשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל ברף העליון של המתחם.

את טיעוניה תמכה עו"ד דולב באסופת פסיקה.

ביחס לאישום 13 - לפיו ניסה הנאשם לגייס רוצח שכיר שיגרום למותו של רמזי, כשהוא מונע על ידי רגשי נקמה ורצון להשתיק את העד, ביקשה עו"ד דולב לקבוע מתחם ענישה של 7-10 שנים ולהשית על הנאשם עונש ברף העליון.

באשר לאישום 14 הדגישה ב"כ המאשימה את החומרה היתרה הנודעות לעבירות הנשק לסוגיהן והצורך למגר את התופעה וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 3 ל- 5 שנות מאסר.

ביחס לאישום 15 עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם של 6-18 חודשי מאסר.

בהסתמך על מכלול הנתונים ומתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ- 27 שנים, קנס וכן לחייבו לפצות את דניאל כהן, בהתייחס לסכום הפיצוי המקסימלי שהינו 258,000 ₪.

עו"ד חימי, ב"כ הנאשם, חלק על גישתה של עו"ד דולב וסבר כי יש בטיעוניה משום הפרזה והחמרה, בהשוואה לטיעונים בעניינם של הנאשמים בתיק המקביל.

יובהר, כי במועד הטיעונים לעונש טרם נגזר דינם של שותפיו של הנאשם לעבירה.

עו"ד חימי טען כי דרישת התביעה הנה בלתי סבירה, בהתחשב בעובדה שגם ביחס לרמזי בכר, אשר הורשע בסדרה של עבירות אלימות קשות, אשר מחלקן זוכה הנאשם, התבקש בית המשפט להטיל 27 שנות מאסר. להשקפתו העונש שיגזר בסופו של יום אמור לעמוד ביחס סביר לעונש שיוטל על שותפיו של הנאשם לעבירה, בהתחשב במכלול הנסיבות, כולל העובדה שרמזי הורשע ב- 12 אירועים שכללו 4 מטעני חבלה.

באשר לאישומים 13-15 ביקש עו"ד חימי לשים את הדגש על כך שבסופו של דבר לא נגרם נזק לאיש כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

הסנגור הדגיש את תנאי מעצרו הקשים של הנאשם, בשל הנסיבות שאפפו את החקירה והפרסומים בעקבותיה.

עוד ציין כי בשל מצבו הנפשי הקשה, נגרר אחר חזיונות שווא של עצורים אחרים שראו בו "פרה חולבת" וניצלו את מצבו לקבלת כספים, מבלי שהתכוונו לבצע את המעשים הנדונים.

לענין נסיבותיו האישיות ציין עו"ד חימי כי הנאשם נפל מאיגרא רמה לבירא עמיקתה, מעו"ד מצליח בעל משרד משגשג התדרדר למצב הנוכחי.

כמו כן הוצגו לנו מסמכים רפואיים המעידים על מצבו הבריאותי של הנאשם.

בסיום דבריו עתר עו"ד חימי שבית המשפט יטיל על הנאשם עונש מדוד ושקול, בהתחשב בכך שלנאשם יש אופק ותקווה להשתקם.

הנאשם הדגיש אף הוא את סבלו במעצר ואת אובדן כל מה שהיה לו.

דין

בחינת נסיבותיהן של העבירות בהן הורשע הנאשם מחייבת חלוקה בין שתי סדרות אירועים: פרשת נסיונות הפגיעה ופציעתו של דניאל כהן, כמפורט באישומים 4-6 והמהלכים בהם נקט הנאשם בנסיונותיו לשבש

את מהלכי המשפט.

באשר לאישומים 4-6 - ממכלול הראיות ששימשו בסיס להכרעת הדין, מצטיירת תמונה מעוררת פלצות. הנאשם, עו"ד מצליח ואדם נורמטיבי, לכאורה, החליט לפתור את הסכסוך המשפטי בינו לבין גרושתו באמצעים אלימים, תוך שהוא מערב בפרשה אנשים נוספים שפעלו בשליחותו.

רצונו העז לפגוע בדניאל כהן, מצא ביטוי בהסלמה בפעילותם של הקושרים האחרים, אשר עשו כל שביכולתם לבצע את זממם.

מעשי הקושרים הגיעו לשיאם בפיצוץ מטען נפץ, שהונח מתחת לרכבו של כהן, אשר גרם לפציעתו הקשה ולפגיעת הלב לבתו הפעוטה.

התוצאה הקשה של פיצוץ מטען החבלה לא עוררה בנאשם רגשי חרטה או צער. ההיפך הוא הנכון, הוא מיהר לנצל את האירוע לקידום ענייניו והוציא נגד הקורבן צו הרחקה מבנו.

מעיון בתסקיר נפגע העבירה עולה, כי המתלונן נפגע פעמיים, פעם בגופו ופעם שניה על ידי הרחקתו מביתו ומשפחתו בתקופה קשה זו. למרבה הצער, יצא החוטא נשכר, בכך שלא זו בלבד שהצליח לנקום בדניאל כהן, שלהשקפתו פגע בבנו, אלא שגם עלה בידו להביא להרחקתו ממשפחתו ובסופו של יום אף גרם להרס התא המשפחתי.

זוהי תוצאה שהדעת אינה סובלת, בין אם ידע הנאשם על האמצעים בהם התכוונו הקושרים להשתמש בין אם לאו, מאחר שאלמלא בקשתו לגרום לכהן פגיעה גופנית חמורה, לא היו הדברים מתרחשים.

יתרה מכך, גם לאחר גילוי חלקו בעבירות שבוצעו כלפי כהן, לא אמר הנאשם נואש והוא המשיך בנסיונות לפגוע בו בעזרת העציר ג.א.

התוצאות ההרסניות של מעשי הנאשם ושותפיו, תוארו בתסקיר נפגע העבירה ובעדותו של מר כהן לפנינו.

במשך תקופה ארוכה היה המתלונן נתון למעקב, אשר גרם לו ולמשפחתו לחרדות ולחששות. פיצוץ מטען החבלה ברכבו פצע את גופו וגרם לו פגיעות נפשיות קשות. אולם בכך לא בא הסוף לסבלו. במשך מספר חודשים המשיך לחיות בחרדה מפני הישנות נסיונות הפגיעה, וזאת במקביל לטיפולם הרפואיים והליכי השיקום.

יתרה מכך, האירועים הקשים, שהיו מנת חלקה של משפחת המתלונן, גרמו בסופו של דבר לפירוק התא המשפחתי.

בטיעוניו, בסוגיה זו, ניסה עו"ד חימי להפחית, במידת מה, ממשקלן של תוצאות הטראומה שחווה דניאל כהן, על ידי הצגת "פוסטים" מהם משתמע כביכול שחיו של המתלונן חזרו לשגרה. אין דעתי כדעתו. העובדה שנפגע עבירה עושה מאמץ לשקם את חייו ולחזור לשגרה, תוך שיתוף אחרים במידע על פעילותו, אין בה כדי להפחית את מימדי הפגיעה והנזק שנגרמו לו בשל העבירות.

באשר לסדרת העבירות שתכליתן שיבוש מהלכי משפט (אישומים 13-15)

עמוד 6

פעילותו האינטנסיבית של הנאשם במספר מישורים, בנסיון לשבש את מהלכי המשפט הצפוי, מצביעה על אדם חסר עכבות, אשר לא שקט על שמריו וגם בהיותו במעצר המשיך בפעילותו העבריינית שנועדה לקדם את ענייניו, ולהסיר מדרכו כל מכשול, מבלי לבחול באמצעים.

הנאשם לא היסס לסבך בתכניו גם את אביו המבוגר, אשר בשל מעורבותו בפרשה, נדון ל- 21 חודשי מאסר בפועל.

הנסיון להציג את הנאשם כמי ש"נגרר" לנסיונות שווא לפגוע בעדים, בשל מצבו הנפשי שנוצל על ידי "חבריו" למעצר, לא צלח.

הקלטת השיחות בינו לבין ג.א. מציגה אותו כמי שיזם ותכנן את הפגיעה ברמזי.

בשיחה שתומללה בת/205, נשמע הנאשם מבהיר לג.א. כי הוא מבקש שהחיסול יבוצע באמצעות סם, על מנת שמותו של רמזי יראה כאילו נגרם ממנת יתר והדגיש כי אינו רוצה ש"יילך לנו לבית חולים וייצא חזרה". בהמשך הוא מבהיר את כוונתו באומרו "אני רוצה להיפטר ממנו".

מזימותיו של הנאשם אינן נעצרות בנסיונות לשדל אחרים לפגוע ברמזי ובדניאל כהן, הוא מבקש לרכוש אמצעי לחימה, להסתירם בחצר ביתם של בני משפחת בכר, מתוך כוונה למסור מידע על הנשק למשטרה ובכך לזכות בהקלה בדינו. הנאשם גם מנסה לפתות עציר אחר לפנות לעד נוסף בשם סלטי ולהטרידו.

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי ההעבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, שבתחמתו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה או העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט'.

אולם, בטרם אדון במתחם העונש ההולם, שומה עלי לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים (ראו ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל פורסם ב- 05.08.13).

בענייננו נחלקות העבירות לשני אירועים. האחד הפגיעה בדניאל כהן (אישומים 4-6) והשני הנסיונות לשיבוש מהלכי משפט (אישומים 13-15).

לפיכך, יהא עלי לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים בנפרד.

הערך החברתי שנפגע מהמעשים המפורטים באישומים 4-6 הינו ההגנה על שלמות גופו של אדם וכבודו. כפי שהוכח המעקבים הממושכים אחר דניאל כהן ומשפחתו, שהסלימו עד כדי הנחת מטען חבלה מתחת לרכבו, פגעו בשלמות גופו ונפשו של הקורבן וגרמו חרדה למשפחתו.

הרחבתי בתיאור המעשים ותוצאותיהם, על מנת להמחיש את חומרת הפגיעות ואין לי צורך להוסיף על האמור לעיל.

באי כוח הצדדים הציגו לנו פסקי דין, אשר להשקפתם תומכים בגישתם באשר למתחם העונש ההולם. במרבית המקרים, לא ניתן למצוא פסקי דין אשר נסיבותיהם זהות לענין הנדון. שונה המצב בענייננו, שותפיו של הנאשם הורשעו ודינם נגזר בהליך המקביל ונקבע על ידי בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בגין נסיונות הפגיעה בכהן, שלא הגיעו לכלל מימוש, כמפורט באישומים 4-5, בענייננו הנו 3-6 שנות מאסר, לאור הפגיעה בתחושת הבטחון של דניאל כהן, שחש נרדף בידי גורם בלתי ידוע כמפורט בתסקיר נפגע העבירה.

באשר לאישום הששי נקבע כי מתחם העונש ההולם שיש להשית על רמזי ועבדי, שהורשעו בנסיון לרצח, הנו בין 10-12 שנות מאסר.

יודגש כי הנאשם שלפנינו הורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות ולא בנסיון לרצח, לנוכח העובדה שלא היה מודע לאמצעים בהם נקטו הקושרים לקידום מטרותם וכן לאור דברי רמזי לפיהם ביקש מפורשות לגרום לדניאל כהן חבלות קשות "בלבד".

מנגד יש להדגיש את עובדת היותו של הנאשם מזמין הפגיעות, ואלמלא פנייתו לרמזי בבקשה לפגוע בדניאל כהן, האירועים לא היו מתרחשים, וכן את הניצול הציני של ההתרחשות לקידום מטרותיו.

משכך, סבורה אני כי בענייניו של הנאשם שלפנינו, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם באישומים 4-6, המתייחסים הן למעקבים והן לפיצוץ מטען החבלה, בין 10-13 שנות מאסר.

ראו ע"פ 8675/09 **דיגנקוב נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 12.01.11, שם הוטלו על המערער 13 שנות מאסר לריצוי בפועל בגין הרשעתו בעבירה בודדת של גרימת חבלה חמורה.

בית המשפט קבע כי:

"אכן תקופת המאסר שהושתה על המערער ארוכה וקשה היא, אולם היתה זו תגובה מחייבת לחומרת מעשיו ולסכנה הגלומה בו. על רקע של מחלוקת בינו לבין מארחו החליט המערער לתקוף את מיכאל תוך שהוא אינו בוחל בעשיית שימוש בסכין" (ההדגשה שלי ש.ד.).

בע"פ 4914/04 **ליסר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 05.09.07) אישר בית המשפט העליון גזר דין בו הוטלו על המערער, שהיה בן 67 שנים, 13 שנות מאסר לריצוי בפועל, בשל הרשעתו בעבירה של גרימת חבלה בכוונה מחמירה.

אמנם עמדה לחובתו של ליסר הרשעה קודמת בעבירת אלימות, אולם בענייניו הורשע הנאשם באישומים נוספים בקשר לפגיעה במתלונן ולמעשים קדמו תכנון והכנה.

כן ראו ע"פ 925/07 **חדד נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 18.06.08 (12 שנות מאסר).

אישומים 13-15

אין חולק כי במעשים המפורטים באישומים אלה ניסה הנאשם לפגוע בטוהר ההליך המשפטי באמצעים

קיצוניים ומפליגים בחומרתם. יחד עם זאת, לא ניתן לסווג את האירועים המפורטים באישום 14 על פי הכללים שנקבעו בקשר לעבירות של החזקת נשק והסחר בו, כפי שפורט בפסיקה אותה הציגה עו"ד דולב. בשום שלב לא החזיק הנאשם או מי מטעמו בכלי נשק כלשהו ואיש גם לא סיכן פיזית את שלום הציבור.

הנאשם לא התכוון להחזיק בנשק או לעשות בו שימוש, ותוכניתו היתה הטמנת הנשק בחצרי משפחת בכר ומסירת ידיעה על כך למשטרה.

מנגד, נסיונותיו של הנאשם לשדל את ג.א. לרצוח את רמזי ולשוב ולפגוע בדניאל כהן, מהווים פגיעה בערך של קדושת חיי האדם ושלמות גופו, בנוסף לפגיעה הצפויה בתקינות ההליך השיפוטי.

אין לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שבסופו של יום לא יצאו התוכניות מן הכח אל הפועל. הנאשם מצדו נקט בכל האמצעים להגשמת התוכניות בכך שדאג לתשלום מקדמות למבצעים הפוטנציאליים מתוך כוונה לקדם את ביצוען של העבירות.

כן יש להתחשב בקביעת המתחם בעונש שנגזר על אביו של הנאשם, 21 חודשי מאסר.

לאור האמור לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין סדרת העבירות שבאישומים 13-15 הינו 20-36 חודשי מאסר.

ראו ע"פ 1856/10 ספיה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 22.11.10, שם הוטלו על המערער, רופא, נעדר עבר פלילי, 30 חודשי מאסר, בנסיבות דומות לענייננו וכן ע"פ 6095/08 אבבה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.12.08), שם הוטלו על נאשם בעבירה של נסיון לשידול לרצח, 18 חודשי מאסר, אולם בשונה מענייננו, לא נלוו להרשעה בנסיון לשידול לרצח עבירות נוספות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40א לחוק)

אין חולק כי עובר לאירועים נשוא כתב האישום, נחשב הנאשם לאזרח נורמטיבי, עסק במקצוע עריכת דין וניהל אורח חיים התואם את מעמדו.

משכך, נראה לכאורה, כי פגיעתו של עונש מאסר בנאשם מסוים זה הנה פגיעה אנושה. ברם, כפי שהוכח, הנאשם ביצע את המעשים בהם הורשע לאחר תכנון מוקדם, תוך שהוא מערב בכוונותיו הפליליות אנשים נוספים כולל אביו, ואין לי אלא לקבוע כי הנאשם הביא על עצמו את התוצאה הקשה, בודעין ואין לו להלין אלא על עצמו.

הנאשם אמנם לא נטל אחריות על מעשיו, אולם יש להדגיש כי אין לזקוף לחובתו את ניהול ההוכחות, בעיקר לנוכח העובדה שבסיום שמיעת הראיות זוכה מן החלק הארי של העבירות שיוחסו לו.

יחד עם זאת, נסיונו לזקוף לחובתם של אחרים את ביצוע עבירות השיבוש, מלמד על העדר חרטה.

למרות האמור לעיל, סבורה אני כי מעבר לקביעת מתחם העונש ההולם וגזירת העונש בהתחשב במיקומם של האירועים בתוך המתחם, מחובתנו להתייחס לעונש שנגזר על שותפיו של הנאשם לעבירות.

בע"פ 2251/11, 2368/11 נפאע נ' מדינת ישראל (4.12.11) חזר בית המשפט העליון והדגיש כי:

"אכן, אחד העקרונות המנחים בגזירת דינם של נאשמים הוא עיקרון אחדות הענישה ומטרתו למנוע הפליה ולשמור מבחינת הנאשמים על שוויון בפני החוק. לפי עיקרון זה, על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות והנסיבות האישיות של נאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, עונשים דומים (ראו: ע"פ 9792/06 חמוד נ' מדינת ישראל, פסקה 15 ([פורסם בנבו], 1.4.2007); ע"פ 2287/09 והבה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 ([פורסם בנבו], 25.1.2010); ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לחוות דעתו של השופט ג'ובראן ([פורסם בנבו], 14.4.2011) (להלן: עניין פלוני)). כלל זה חל לגבי נאשמים המורשעים באותה פרשה שחלקם בה דומה (ראו עניין פלוני, פסקה 4) ועוד משמיע לנו עקרון אחדות הענישה כי, ככלל, יש לגזור על אדם שהורשע בדין עונש שאינו חורג מנורמת הענישה הנוהגת בגין עבירות דומות ובנסיבות דומות".

למרבה הצער, לא מצא עקרון זה ביטוי בתיקון 113 לחוק העונשין. יחד עם זאת, אין אנו רשאים להתעלם מהעונשים שנגזרו על שותפיו של הנאשם לעבירה ולגזור את דינו מבלי לשקלל את נסיבות העבירות בהן הורשעו השותפים והעונש שנגזר עליהם מול הנתונים המקבילים בעניינו של הנאשם.

בגזר הדין בתיק המקביל, אשר נדון בפני ההרכב בראשותה של כב' השופטת נ. אחיטוב נאמר:

"פסיקת בית המשפט העליון הגבילה את יכולתו של נאשם להסתמך על גזירת הדין בעניינו של מעורב אחר באותה פרשה שניתן על פי הסכמות במסגרת הסדר טיעון. יחד עם זאת, לאחרונה ניתן פסק דין ממנו ניתן ללמוד כי ככלל שיקול של אחדות הענישה אינו חסר נפקות לחלוטין, ויש לקחת בחשבון... (ע"פ 416/12 ש'יצנין נ' מדינת ישראל ניתן ב-12.06.14)".

נושא אחדות הענישה מקבל משנה תוקף, לנוכח העובדה שבעניינם של רמזי ועבדי הסדר הטיעון לא התייחס לעונש, ובית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בהתאם לנסיבות הזהות לענייננו.

בע"פ 370/14, 1592/14 סלפיתי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.08.14) התערב בית המשפט העליון בעונשו של המערער, למרות העובדה שלא נפל פגם במתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט קמא, וזאת בהתחשב בסיכויי שיקומו ובשל עקרון אחדות הענישה.

ראו גם ע"פ 8473/13, 8703/13 חוסיין ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.07.14), שם הופחת עונשו של שותף לעבירה "לאור חלקם המשותף של המערערים בעבירות המשותפות בהן הורשעו" (פסקה 8 לפסה"ד).

לאור האמור לעיל, אני סבורה שיש לקבוע את עונשו של הנאשם, בהסתמך על העונשים שהוטלו על שותפיו.

כפי שצינתי לעיל, רמזי ועבדי הורשעו בנוסף על העבירות שפורטו באישומים 4-6 גם בעבירות חמורות נוספות שנעשה בהן שימוש בחומרי נפץ ובאמצעים מסכני חיים אחרים הן בקשר לפגיעה בשוטה חובל ובסיינטולוגיה והן באישומים שאינם קשורים לנאשם.

עוד יצוין לענין זה כי בקשר לאישומים 4-6, הם הורשעו בעבירה של נסיון לרצח.

עמוד 10

מול ריבוי העבירות בהן הורשעו רמזי ועבדי, ניצבת העובדה שהנאשם שלפנינו היה הרוח החיה והיוזם בעבירות שבוצעו נגד דניאל כהן.

משכך, מציעה אני לחבריי להטיל על הנאשם, בגין העבירות באישומים 4-6, שש שנות מאסר לריצוי בפועל.

באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם באישומים 13-15, מציעה אני לחבריי להטיל על הנאשם שנתיים מאסר בפועל, שייצטברו לעונש של שש שנות מאסר.

כמו כן מציעה אני לחבריי להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה מן העבירות בהן הורשע, או עבירת אלימות מסוג פשע. בנוסף יש לחייב את הנאשם לפצות את דניאל כהן בסכום של 100,000 ₪.

כב' השופט שאול שוחט:

אני מסכים.

כב' השופטת ד"ר דפנה אבניאלי:

אני מסכימה.

סוף דבר:

אנו גוזרים על הנאשם, בגין העבירות באישומים 4-6, שש שנות מאסר לריצוי בפועל.

באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם באישומים 13-15, אנו גוזרים על הנאשם שנתיים מאסר בפועל, שייצטברו לעונש של שש שנות מאסר.

סך הכל על הנאשם לרצות 8 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו 13.4.11.

אנו גוזרים על הנאשם 18 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה מן העבירות בהן הורשע, או עבירת אלימות מסוג פשע.

הנאשם יפצה את דניאל כהן בסכום של 100,000 ₪.

הודעה לנאשם זכותו לערער לבימ"ש העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום 14.09.14 במעמד הצדדים.